TENDÈNCIES

ANY IX. / NÚM. 462
DIJOUS 2 D'OCTUBRE DE 2014
www.elmundo.es

De la Flyhard a Nova York

>TEATRE. 'La pols', una tragicomèdia amb música de The New Raemon i molt d'Steinbeck, obre nous horitzons professionals a la Companyia Arcàdia: viatges, gires, traduccions i una pel·lícula./ Pág. 6

Cómic

'Hijos de los 80', el 'hit' de Aleix Saló vuelve a librerías.
Pág. 3

Música

El dúo más inclasificable del pop: Germà Aire.
Pág. 4

Fotografía

Escenarios oníricos para la danza de SenZa TemPo.
Pág. 7

TEATRE

La companyia Arcàdia afronta la temporada de la seva consolidació amb la gira de 'La pols', una obra que ja va fer sensació a la temporada passada i que ara adaptaran per a la gran pantalla.

La família, origen de tots els mals

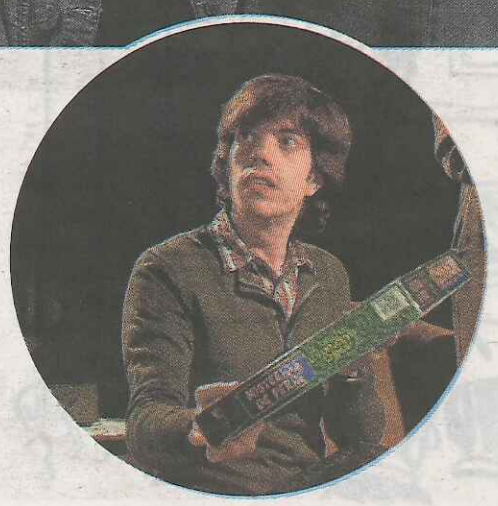

A dalt: cartell d'Ens hauríem d'haver quedat a casa' i escena de 'La pols' amb Guillem Motos, Marta Aran i Laura Lòpez. Dreta: Guillem Motos a 'La terra oblidada'.

CRISTINA GUARRO ÁVILA

En Jacob i la Ruth són dos germans que comparteixen pis. Un dia telefonen a casa per dir-los que el pare ha mort. Però el noi oblida dir a sa germana que el pare ha mort. Així comença *La pols*, una de les millors obres que es van poder veure a Barcelona la temporada passada. L'espectacle de la companyia Arcàdia es va estrenar aquesta primavera a la sala Flyhard. Molt ben acollida per la crítica i pel públic, l'obra va ser prorrogada tres vegades i s'hi va representar durant vuit setmanes. A partir del 9 d'octubre, torna durant tres setmanes «improrrogables, de debò» advert Marta Aran perquè després se'n van de *bolos*.

Actualment la companyia està formada pel dramaturg i director Llàtzer Garcia, l'actor Guillem Motos i les actrius Marta Aran, Laura Lòpez i Muguet Franc. Aquesta última s'hi acaba d'incorporar al setembre després d'haver col·laborat en diversos muntatges de la companyia. De fet, a *La pols* fa d'ajudant de direcció, experiència que li «ha encantat» per la possibilitat de fer «quelcom diferent». La companyia va començar l'any 2009. No obstant, la llavor és de l'any anterior en què alguns dels seus membres van coincidir a l'espectacle *Vas viure a l'Arcàdia*, dirigit i escrit per en Garcia, a la desapareguda sala Àrea Tangent al Raval. I d'aquí en van prende el nom. Des del 2009 són companyia resident a la Nau Ivanow en la qual disposen de magatzem, local d'assaig i despatx propi.

La pols és la segona obra d'una trilogia que va començar amb *La terra oblidada* (2012) estrenada també a la Flyhard i que el 2013 va tornar a la Sala Atrium. Trilogia sobre la família de la qual els d'Arcàdia no van ser plenament conscients fins que van fer la reposició de *La terra oblidada*. Va ser aleshores quan es van adonar que hi havia molts punts de connexió entre ambdues obres i que fer-ne una tercera com a conclusió podria quedar d'allò més bé. De moment, la idea queda en suspens fins que «les circumstàncies materials ho permetin», en paraules de Guillem Motos, però ja es tractaria d'una obra gran amb 10 actors i diferents escenaris i que, ara mateix, econòmicament no és viable.

L'obra és una hàbil combinació de drama amb humor en què la música és molt present. «Les lletres aporten coses dels personatges que potser no són vinculants a l'obra, però que complementen», explica la Marta. O sigui, la música com un element narratiu més perquè a través de les cançons se sap del passat dels personatges. Defensa el seu director que ha estat «una barreja molt xula, molt cinematogràfica, com un aire de *western*». The New Raemon n'ha estat el responsable. Ell va llegir l'obra –no va voler veure'n els assajos– va demanar al Llàtzer que li escrivís les lletres, les va abreujar i, posteriorment, en va fer les cançons.

«El treball que estem fent és aprofundir en els personatges», defensa la companyia, i «els personatges si els fas molt lògics, acaben no sent reals». I aquí apareix l'ombra de Steinbeck de qui el dramaturg admira «que cuida molt els seus personatges» i que alhora resulta «poètic». El llibre preferit de l'Alba és *El poni roig* i és impossible no veure en Jacob sense pensar en el James Dean de *L'est de l'Edèn*, sempre «buscant sentir-se estimat».

A en Guillem Motos li va costar d'entendre el Jacob però, ara amb el temps, li agrada i, de fet, l'ha arribat a comprendre, a «estimar-lo». Tot i així mai «seria amic seu». En Jacob, als ulls d'en Guillem ha passat de «*mamarratxo* a pobret». «És un personatge extrem, l'odies o l'estimes», afegeix el Llàtzer.

Segons la Laura Lòpez «la Ruth està en un moment en què se li han trencat tots els esquemes, totes les projeccions». És una «noia dura». La seva «manera d'escapar-se, la seva sortida és córrer i netejar, fins i tot, les copes». I practica el sexe compulsivament.

L'Alba (Marta Aran) és la nòvia del tercer germà que mai apareix. El personatge és com un «cavallot, un poni roig, que de vegades no té filtre, sent de veritat. I potser amb això complementa el Jacob, qui té la mancança de sentir». «Amb en Jacob no se sent jutjada», diu el director, ja que «pot ser ella mateixa».

Plans de futur? Aquest mes de desembre rodaran la pel·lícula de *La pols*. La història és ben curiosa. Resulta que Josep Pi, de la productora Astrolabi Films, va veure l'obra i en va sortit encantat. Va contactar amb els d'Arcàdia i els va dir que estava interessat a dur la història de la Ruth, l'Alba i en Jacob a la gran pantalla com a productor. I ara en Llàtzer està reescrivint el text perquè no faran «teatre filmat». Això sí, la pel·lícula «manté l'esperit de l'obra». Al cinema veurem diferents escenaris, espais naturals i hi apareixerà el tercer germà.

De moment, la traducció en castellà l'està preparant la Marilia Samper i després se n'aniran cap a Madrid a moure el text i provar sort. La traducció a l'anglès serà possible gràcies a un concurs convocat conjuntament per la Sala Becket i l'SGAE a través del qual les obres seleccionades seran traduïdes a l'anglès i enviades a diferents teatres públics i agents teatrals d'arreu del món. *La pols* n'ha estat una de les seleccionades i, si tot va bé, la cirereta del pastís podria ser una més que probable lectura dramatitzada l'estiu de 2015 a Nova York.